

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Mateusza Apostoła.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Bożydar.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopień ciepła podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
16	2 27 10, 777	† 5, 5 3,	14	Południowy słaby	Pogoda	
	6 10, 221	14, 0 3,	91	PaWschodn „	Pogoda z Chmurami	
	10 9, 767	9, 5 3,	83	Zaden	Pogoda	

Wiadomości zagraniczne.

— Warszawa 15 Września. —

Według postanowienia podpisanego 25go Maja r. b. przez N. Pana plody literatury, nauk i sztuk pięknych, przeznaczone do wydania w Królestwie Polskiem za pomocą druku, rytowania lub litografii, równie jak i z zagranicy wprowadzane, a mianowicie książki i dzieła we wszystkich językach, ryciny, rysunki, mapy jeograficzne, plany, nuty muzyczne, z podłożeniem textu, podlegać mają roztrząsaniu Warszawsk. komitetu Cenzury, i bez jego pozwolenia, w obieg puszczone być nie mogą.

Warszawski Komitet Cenzury ustanowiony zostaje przy Administracyi Okręgu Naukowego Warsz., czynności Komitetu dzieli się na Cenzurę wewnętrzną i Cenzurę zagraniczną, do pierwszej należy roztrząsanie plodów literatury nauk i sztuk pięknych, mających być wydane mi w samem Królestwie; do 2giej pozwalanie lub zakazywanie sprzedaży ksiąg, rycin, i t. p. z zagranicy w prowadzonych (Całe postanowienie znajduje się w wczorajszej i dzisiejszej Gazecie Rządowej).

— Paryż 5 Września. —

Następujące otrzymaliśmy wiadomości z Eu, pod d. 3 b. m: „Dzisiaj rano o godzinie 8, królowa Wiktorya z dziećmi Albertem przechadza-

li się po parku. Udali się do Pawilonu Montpensier, z kąd widać było w przystani Treportu stojącą angielską eskadrę, która im aż do Cherburga towarzyszyła, a pod czas nocy połączyła się znowu z królewskim jachtem. — Po południu Najjaśniejsi Państwo wyjechali na przejażdżkę. Królowa Wiktorya jechała powozem z królem Francuzów, książę Albert i księżka Aumale i Montpensier towarzyszyli im konno. O godzinie 5 wróceno do zamku. Wszędzie cisnęły się nieprzebrane tłumy ludu ku powozowi królewskiemu, a królowa angielska otrzymała niezaprzeczone dowody wysokiego poważania i uwielbienia, jakimi ta dostojna przyjaciółka naszego króla wszystkich francuzów mimowolnie natchnęła. O godzinie 7 dano wielki obiad w zamku, na który wezwani byli prefekt departamentu, dowódca wojska w Eu zgromadzonego, pułkownicy gwardyi narodowej, niemniej wyżsi oficerowie stojącej w Treport eskadry francuzkiej. Po obiedzie najjaśniejsi Państwo powrócili do apartamentów prywatnych gdzie jeszcze przez czas jakiś zabawiali dostojnych gości. Królowa Wiktorya pomiędzy obecnymi postrzegła hrabiego Chabot, sprawującego teraz interesa francuzkie przy dworze Londyńskim i przemówiła do niego w bardzo pochlebnych wyrazach. Ktoś nadmienil przy tej okoliczności, że w czasie sławnego zjazdu w złotym obozie (Camp du Drap d'Or,) król

angielski przedstawił królowi francuzkiemu, dwóch pauów dworskich, których najwyżej cenili, mianowicie księcia Suffolk i księcia Norfolk, i że Franciszek Iszy wówczas również zalecił królowi Henrykowi VIII konetabla Montmorency i admirała Chabot. Ten ostatni towarzyszył odtąd królowi angielskiemu jako poseł francuzki. Szczególnym znowu zbieganiem okoliczności potomek tego admirała, w zupełnie podobnym czasie zajmuje miejsce sprawującego interesa francuzkie w Londynie, kiedy nastąpił nowy godny pamięci zjazd monarchów oba tych krajów.

Wczoraj królowa angielska znajdowała się na nabożeństwie, które odbyło się w umyślnie przygotowanym pokoju. Jej Królewska Mość zostanie w Eu aż do czwartku rano, i tegoż dnia oczekiwaną jest po południu w Brighton.

Głoszą, że wczoraj odbyła się w zamku Eu rada ministrów, na której znajdowali się król, książę Joinville, książę Aumale, jak również lordowie Aberdeen i Liverpool. Po tej naradzie rozeszła się wieść zupełnie pewna, że królowa Anglii nie pójdzie jak się spodziewano do Paryża i Wersalu. (Zobacz niżej list z Paryża.)

Zdaje się, że przyjazd królowej Wiktorii do Paryża prawie urzędownie ogłoszony i powszechnie oczekiwany miejsca mieć nie będzie. Albowiem wiadomości i listy prywatne, które tu z Eu otrzymano, donoszą wszystkie, że królowa ma zamiar tylko do czwartku tam zabrać i następnie wprost do Brighton powrócić, aby tego wieczora w Brighton stanąć, gdzie ją książę Kent z księciem Walii i księżniczką oczekuje. Obszerny opis przyjęcia, którego królowa Wielkiej Brytanii, ze strony ludu francuzkiego za przybyciem na ląd Francji doznała, nie jest wcale przesadzony, szczególnieź wnosząc o prywatnych listów z Eu otrzymanych. Każdy był przejęty silnym wrażeniem na widok miłej postaci szlachetnej królowej Anglii. Mało osób było świadkami pierwszego zejścia się królowej z francuzkim monarchą, ale tysiące widzów było świadkami z jaką uroczystością, uprzejmością witała ją przy wylądowaniu królowa Marya Amelia. Widok ten był wzruszający gdy poważna wiekiem i doświadczeniem królowa witała młodą monarchinię Anglii. Każdy mógł widzieć w rysach króla Ludwika wyrażenie rozkoszy i wewnętrznej ukontentowania, kiedy przy boku królowej Wiktorii otoczony członkami swjej wysokiej kamilli, w wolno jadącym dworskim powozie przejeżdżał z Treport do Eu, wśród okrzyków zromadzonego ludu, którego nacisk zaledwie zereg rozstawionego wojska wstrzymywać zdo-

łał. Równie głośno wyrażała się powszechna radość, kiedy starzec monarcha, nie długo po przybyciu do zamku prowadząc swego wysokiego gościa pod rękę pokazał się na balkonie. Rachują, że liczba zgromadzonych w Treport osób od 12 do 15,000 wynosi, dla tego hotele tego małego miasteczka nie mogą objąć tak znacznej liczby gości. Pokoje, które kiedyś po 16 franków na tydzień płacono za tydzień dzisiejszy zajmują po 100 franków, tak więc pobyt królowej Anglii i w tém małym miasteczku miłe wspomnienia pozostawi.

— Londyn 31 Sierpnia. —

Dobre przyjęcie, którego doznaje nasza królowa we Francji wprawia naszą publiczność w wyborny humor, który powiększa jeszcze ciepłe i przyjemne powietrze; wiadomości o dobrem żniwie jak również coraz powiększającą się czynność w okolicach fabrycznych i portach. Cóż może z resztą być bardziej pocieszającego jak pokój zewnątrz granic, a w kraju pomyślność i byt dobry. Jednakże wiele mamy jeszcze do zwalczania. Wielka liczba zajętych nawet pracą robotników żyją z swojemi familiami bardzo nędznym sposobem, a ztrwająca ciemnota pomiędzy massami, raczej powiększa się jak pomniejsza. Szczególniej cierpią robotnicy na prowincji, którzy zawsze najwięcej na tem szkodują gdy cena produktów się zniża, i przez zmniejszenie zarobku dziennego daleko więcej tracą, jak inne klasy na zniżeniu cen zyskują. W Walii zaczynają dzierżawcy miewać nocne zgromadzenia, gdzie przeciw klasie właścicieli wnoszą równie silne skargi jak robotnicy przeciw swoim panom robić zwykli. Znoszeniu bud celnych towarzyszą więcej jak dawniej napady na osoby, a w ogóle napady takie na osoby i własności codzień powiększają się. Uważają tu, że najlepszym sposobem do przeszkodzenia złemu są publiczne zgromadzenia, które od niejakiego czasu bardzo często mają miejsce. Zgromadzenia te są jak klapy bezpieczeństwa, przez które zgzeszczona para wyhodzi. Dla tego znający stan rzeczy sądzą, że wszystko teraz ku dobru się zwraca, i jakkolwiek horyzont cokolwiek jest zachmurzony, przesilenie już przeszło i po niem tylko spokojność przywróconą, i stan rzeczy polepszonym być musi.

Z Irlandji wiadomości są wcale zaspokajające. Z wielu stron dowiadujemy się, że O'Connell cofać się zaczyna. Wszystko co tylko powiedział o potępieniu jego agitacji przez królową w mowie tronowej i postanowieniu monarchii, aby unie utrzymać, było zupełnie łago-

dae. Oświadczył także, że dopóki on żyje, żadne gwałtowne środki użyte nie będą, by rozwiązanie unii otrzymać, chociaż niemożna wiedzieć co po jego śmierci lud w rozpaczy zniechęcony począć może. Lecz ponieważ sam powiedział, że jeszcze długo żyć myślał, dobrzeby więc zrobił gdyby agitacyę na lat parę zawiesił. Albowiem jego usiłowania, jak donoszą, szkolzą w ogóle dobremu bytowi kraju, a widoczną jest rzeczą, że Anglia ustąpić nie myśli. W tym względzie bardzo rozsądnie postąpili zgromadzeni w Belfast szlachta i panowie, którzy odmówili zaproszeniu protestantów z Ulster na ogólne zgromadzenie przeciwrozwiązaniu unii. Albowiem zgromadzenie to powiekszyłoby tylko na nowo już wyczerpujące się napiętności katolików i rozdzieliło naród na 2 wyraźne stronnictwa, które wkrótce jak nieprzyjaciele musieliby przeciw sobie wystąpić. Wielu z dawnych oranżystów byli tępym mocno nieukontentowani; spodziewali się bowiem, że na nowo ukażą swoją moc tym, którzy ich nie dawno poniżali, i przed którymi dziś prawie czułgać się muszą. Niektórzy dla tego połączyli się w stowarzyszenia podobne do dawnych oranżystowskich łóż, ale bez przysięgi i danego słowa, (gdyż takowych prawo zabrania) inni zaś w gniewie przeszli wprost do nieprzyjacielskiego obozu i stali się repealistami. Lecz to jest rzeczą małej wagi. Tak nazwani panowie posiadacze dóbr ziemskich, więcej daleko uczynili, zgodzili się bowiem na wykonanie planu, który polepszy stan ich dzierżawców i ich stosunki pewniejszymi i stałszymi jak dotąd uczyni; słowem jest to brodek, który sprawi, że zasada O'Connella *Flaxili of tenure* zupełnie może być niepotrzebna. Także na irlandzkim ekonomicznym zgromadzeniu, które w Belfast miało miejsce, mówiono wiele ważnych rzeczy o zgodzie kraju, szczególnież zrobiono rzut oka na jego pomyślność, który nie jednemu z słuchaczy ślepo za bezkorzystnymi politycznymi działaniami spieszącemu, oczy otworzyć musiał. Szczególniej zwrócono uwagę na potrzebę rychłego urzędzenia i wsparcia fabryk płótna w Belfast i na wielkie w nich użycie ładu, oraz na polepszenia w rolnictwie, i dowiedzono, że wszystek materiał w naturze w kraju wydobywany, w kraju wyrobionym być może.

H I S Z P A N I A.

Paryz 4 Września. Telegraficzna wiadomość z Hiszpanii:

Bayonna 3 Września. W nocy z d. 29 na 30 sierpnia batalion pułku *xięźniczki* w Ma-

drye ie zbuntował się; żądał on obliczanego rozpuszczenia. Batalion został natychmiast rozbity. Pięciu podoficerów, dwóch kaprali i jeden prosty żołnierz, zostali dnia 30 sierpnia w obecności garnizonu, który zdawał się bardzo spokojny, rozstrzelani.

Królowa i infantka wróciły wczoraj do Madrytu i z zapalem były przyjmowane. Madryt jest zupełnie spokojny.

Osoby zgromadzone tu jako stronnictwo parlamentarne aby w swoim duchu kierować nastąpić mającymi wyborami, znają dobrze to niebezpieczeństwo, które z dzisiejszego stanu rzeczy wynikać może, i czują potrzebę ścisłego wzajemnego połączenia, aby przez to skłonić rząd do przybrania silniejszej postawy. W tym celu odbyło się drugie bardzo liczne zgromadzenie, na którym postanowiono jednomyślnie wydać do rządu następujący manifest:

»Podpisani mieszkańcy Madrytu, należący do parlamentarnego stronnictwa, nważają to za święty obowiązek, zwrócić się do rządu narodu i złożyć mu swoje życzenia i postanowienia dotyczące się tradnych okoliczności, w których dzisiaj kraj się znajduje. Niektóre osoby, należące do innych stronnictw ogłosiły zasady i widoki, które przeciwne są konstytucyi i królowej. Podpisani przeciwnie żądają, żeby wszyscy ci, którzy pragną żądanej przyszołby Hiszpanii, połączyli się i popierali moralne myśli wyrażone w politycznym programie, ogłoszonym właśnie przez naród, które stanowią zasadę ich politycznego wyznania wiary. Gdy rząd wedle tych myśli swoje postępowanie skieruje i rozwinię potrzebną do ich utrzymania energię i oprze się na prawie, wówczas może liczyć na usiłowania wszystkich dobrych obywateli, ku utrzymaniu w całej czystości konstytucyi państwa, tronu Izabelli II w jego zupełnej sile, i publicznego porządku przeciw napadom wszystkich niszczyteli spokojuści. (następują liczne podpisy.)

Zapewniają tu, że Espartero po krótkim pobycie w Anglii, ma zamiar udać się do Szwajcaryi.

W Ł O C H Y.

Bolonia 28 Sierpnia. Czytamy w *Gazecie de Milano*, że kardynał Spinola Legat miasta i prowincyi Bolonii wydał w skutek ostatnich niespokojności proklamacyę, w której oświadcza, że spisek przeciw rządowi odkryty został, powstańcy pochwytni; nakłania dalej mieszkańców do pokoju, zapewnia o opiece rządu spokojnych obywateli i oświadcza, że buntownicy, którzy wpadli w ręcesprawiedliwości

z całą surowością prawa sązeni będą, z uży-
ciem przeciw nim postępowania skróconego su-
marycznego i odmówieniem dobrodziejstwa pa-
pellacyi. Proklamacya ta datowana w Bolonii
26 Sierpnia 1843 r.

— *Od granic włoskich 27 Sierpnia.* —

Według najświeższych wiadomości z Bolo-
nii, spokojność w tój legacyi została już przy-
wróconą i zapewnioną i bandy wicherzycieli
przez energiczne obroty wojska i karabinierów
zupełnie są zniszczone, bez żadnej straty ze
strony wojska rządowego. Gdzie tylko poka-
zał się żołnierz bohatyrowie, zmykali ze wszy-
stkich sił, nie korzystając ze schronienia jakie
im przedstawiały rozmaite położenia w górach
lubo czynione im przez wojsko rządowe propo-
zycye poddania się przyjmowali strzałami ka-
rabinowemi. Po większej części wicherzyciele
dostali się szczęśliwie za granicę, mianowicie
do księstwa Lukki, co się także udało znanemu
Lambertiniemu, jednakowoż kilkunastu pochwya-
tano i nie wielu jeszcze błaka się po wzgórzach
a kilku już zastrzelono. Odkryto podobno śla-

dy, które pokazują, że po wybuchu tych nie-
spokojności podobnież usiłowania miano uczynić
w Sardynii i Neapolu, gdzie główną rolę przyjąć
mieli, na siebie zagraniczni emisaryusze.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 18 do dnia 19 Września.

Matyskiewicz Adam, Tarczyńska Marya, Szankow-
ska Karolina, Wołska Marya ob., Mickiewicz Elżbie-
ta ob., z Polski; — Rubini Jan, Bzowski Kazimierz
ob., Nowakowski Henryk ob., Pfanner Franciszek ob.,
Langenau Karol Kuryer Cc. Austr. z Galicyi; — Ma-
terna Teodor ob., Bardzki Adolf, Remiszewski Piotr
ob., z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Rubini Jan, Langenau Karol Kuryer Cca. Anstr.
Krasowski Antoi, Puchala Włodzimierz ob., Chau-
van Edward, Wodzicki Franciszek hr, Cholonowska
Józefa ob., Wojciechowski Tytus ob do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

CENY ZBOZA

Na targowicy publicznej w Krakowie w 3ch
gatunkach praktykowane.

Dnia 18 i 19 Września 1843 roku.	1. GATUNEK		2. GATUNEK		3. GATUNEK	
	od	do	od	do	od	do
	z.	g.	z.	g.	z.	g.
Krz. Pszenicy	18	19	15	15	17	14
„ Zyta	11	24	12	20	11	15
„ Jęczmien	—	—	8	15	—	7
„ Owsa....	5	—	6	—	—	4
„ Grochu..	—	—	11	—	—	—
„ Jagiel....	—	—	24	—	—	23
„ Rzepaku.	—	—	28	—	—	23
„ Tatarski..	—	—	8	—	—	—
„ Soczew ..	—	—	9	15	—	—
„ Prosa.....	—	—	14	—	—	—
„ Koniczyny	—	—	121	—	—	106
Wiclogróchu	—	—	15	—	—	—
„ Pszen. do siewu	—	—	20	24	—	—
„ Zyta ..	—	—	12	13	—	—
„ Ziemiaków	—	—	2	20	—	—
Centnar Siana	—	—	2	15	—	2
„ Słomy	—	—	2	15	—	2
Jaj kurzych kopa	—	—	—	—	—	zł. 1 18

Spirytusu garniec z opłatą w 1 gatunku od zł. 4
gr. 6 do złp. 4 gr. 13. Okowity garniec z opłatą w
gatunku od złp. 3 gr. — do złp. 3 gr. 18
Drożdzy waniczka złp. 3 g. 15 do złp 7 15
Masła czystego garniec od zł. 5 g. — do zł. 6 gr. 15
Wetny kamień od zł. 72 do 80.

Sporządzono w biurze Kommissariatu Targowego
Kraków d. 19 Września 1843 r.

Kommissarz Targowy.

W. Dobrzański.

Pszorn z Adjukt.

LOTERYA KRAJOWA.

W ciągnieniu 1064 dnia 20 Września 1843
roku w przytomności osób od Rządu do tego
wyznaczonych, wyciągnięte z kola zostały na-
stępujące Numera:

23. — 44. — 34. — 89. — 67.

Przyszłe ciągnienie 1065 przypada dnia 27
Września 1843 roku.